

STORM!

Hans van den Boom.
Een gewelddadige zoektocht naar nieuwe utopieën.

Ida Walm is nuchter, hard, houdt van duidelijkheid, durft ook het meeste, is niet bang voor het onmogelijke denken, fanatiek en eerzuchtig. Persvoorlichtster bij het Nederlands Forensisch Instituut.

Amber Correct heeft kinderen, komt uit Berlijn, heeft daar gestudeerd, wil terug naar de natuur, notoire en overtuigd nudist, maar heeft ook een hang naar religiositeit en spiritisme. Kent het Seminar in Berlijn, heeft voor het Seminar gewerkt, werkt nu voor het Nederlands Genootschap voor Vrouwenstudies.

Miriam Strak is ook religieus opgevoed, hoogleraar op de faculteit der filosofie, theologie en religiewetenschappen, van de Radboud in Nijmegen, doet onderzoek naar de betekenis van de gemeenschappen, tegenpool van de vrijgevochten Ida. Wetenschap is haar nieuwe religie. Zij is heel anders dan Ida, vindt Ida licht hysterisch en laat haar dan ook gewoon uitrazen, ondertussen het hare er van denkend is wel degelijk tegen Ida opgewassen.

Carla Bakker, onzeker en een beetje verbaasd dat ze gevraagd is, vicevoorzitster van de Carnegie Stichting, rechterhand van Bernard Bot, het project is een coproductie van de TU Delft en de Carnegie Stichting en het Seminar in Berlijn, de Carnegie Stichting betaalt het verblijf, Carla Bakker heeft ook na die drie dagen iets uit te leggen aan Bernard Bot.

Maaïke Lief is de meest fragiele, is decaan op de faculteit van Pedagogische Wetenschappen in Leiden, hikt ongelofelijk tegen haar proefschrift bij professor Lenneke Alink aan, maar is een beetje contactgestoord, neemt geen ruimte, krijgt daardoor geen ruimte.

Ida Walm:

..ik vind het een ongekende eer om voor deze missie te zijn gerekruteerd...

Amber Correct:

...gerekruteerd?

Ida Walm:

...grapje, Amber, grapje, geselecteerd, ik ben hier uit vrije wil...

Amber Correct:

..Ida, dit is toch het uitgelezen moment om...

Carla Bakker:

...ik ook, sorry Amber, sorry, het spijt me, ik haat interrupties...

Amber Correct:

...om al onze bevindingen in Berlijn wereldkundig te mogen maken...

Ida Walm:

...natuurlijk, natuurlijk...

Miriam Strak:

...een essay, voorgelezen op het BERLINER SEMINAR...

Amber Correct:

...een essay over ons UTOPIA en daarvoor mogen wij...

Miriam Strak:

...drie volle dagen...

Ida Walm:

... in alle vrijheid...

Amber Correct:
...filosoferen...

Miriam Strak:
...op kosten van moedertje staat...

Ida Walm:
...over Gods onmetelijke onbegrenstheid...

Amber Correct:
...ik weet niet of God hier op zijn plaats is?

Ida Walm:
...natuurlijk niet, Amber, natuurlijk is God hier niet op zijn plaats, een essay...hoeveel pagina 's...

Miriam Strak:
...veertig, twee en veertig, een uitgegeven essay, Ida...

Ida Walm:
...wie geeft het uit...?

Miriam Strak:
...TU Delft, Faculty of Technology, Policy and Management, ...

Veel bijval, enthousiasme, blijk van kennis over die faculteit. Stille.

Maaïke Lief: *Flapt het eruit.*
...het is groen en het loopt door het bos...?

Carla Bakker:
...Johan Sebastiaan Bach is voor mij ook een soort God...

Ida Walm: *Tegen Maaïke.*
...de groene filosoof Roger Scruton...?

Maaike schudt schuchter nee, zichtbaar in de war door haar roekeloosheid.

Amber Correct: *Betekenisvol tegen Miriam.*
...een tros blote bosnimfen...?

Ida Walm: *Tegen Maaike.*
...een verwarde Nietzsche in een jagersuniform...? Ik verheug me enorm om mijn ongelimiteerde denkproces met jullie te mogen delen.

Carla Bakker:
...ik ben ook al weken uit mijn doen, Maarten 't Hart in de groene plissérok van zijn vrouw?

Ida Walm: *Schalks.*
...ja schat, je bedoelt natuurlijk DE GEWETENLOZE NATUUR...?

Amber Correct: *Het antwoord met gespeelde heimwee.*
Het Berliner seminar, wat een uitdaging, zeg...de mens op zoek naar zijn verloren oerbos?

Miriam Strak:
...wat een kans...ik weet het niet, Maaike.

Ida Walm: *Streng.*
...Maaike, mocht je onverhoopt het antwoord hebben veranderd, noemen we dat gewoon voortschrijdend inzicht. *Iedereen lacht uitbundig.* Maar wel eerlijk vertellen, hè, *intimiderend* Maai, wat er nu allemaal in je om gaat...

Miriam Strak: *Licht euforisch.*
...drie dagen filosoferen, wat een luxe...Maaike ik kan dit niet...zeg maar...

Amber Correct:

...Angela Merkel in een groen jaegerondergoedje? Maaike?

Please?

Stilte.

Miriam Strak:

...ik kan dit echt niet, op de faculteit flikken ze me dit ook de hele tijd...

Carla bakker:

...Maaike vertel het nou?

Amber Correct:

...ja, nou moet je het gewoon zeggen, Maaike?

Allen:

Maaike!

Maaike Lief: *Zachtjes*

Een dophert.

Amber Correct:

De mens is van oorsprong goed.

Carla Bakker:

Bedoel je zonder afgunst? Zonder bezitsdrang?

Amber Correct:

Ja, als we zouden kunnen opgroeien zonder invloeden van buitenaf dan zouden we voortdurend contact met het goede behouden.

Carla Bakker:

Zonder tv?

Amber Correct:

Zonder smartphones, zonder computerspelletjes, zonder een leven online.

Carla Bakker:
Zonder Walt Disney?

Amber Correct:
Zonder Bambi, in hemelsnaam wanneer breng je kinderen in aanraking met de dood, Bambi's moeder gedood door een menselijk wezen.

Ida Walm:
Maar waar leg je dan je grens? Mag Sneeuwwitje? Waarin de stiefmoeder haar stiefdochter wil vermoorden omdat haar ouder worden haar niet bevalt, onze hele sprookjesliteratuur is toch één morele gruwel.

Amber Correct:
Geen gewelddadige computerspelletjes, geen gewelddadige sprookjes, geen gewelddadige films, geen gewelddadige reclames, dan blijven ze puur en zichzelf en goed, als iedereen dat doet zijn we klaar, luister naar je instinct om je kinderen te willen beschermen, we moeten ze duidelijk maken dat achter elke pinguïn of elke fee een heel gevaarlijk persoon kan schuilgaan, met verkeerde bedoelingen, maak een avatar en speel zelf mee, maar beter nog, doe de computer de deur uit, richt een nieuwe gemeenschap op, zonder computers, zonder televisie, zonder radio, zonder tijdschriften, zonder gemodificeerd voedsel, zonder seks, een beschermde gemeenschap, puur en eerlijk, zet er een doorschijnende glazen koepel om heen, en dan, verdomme, terug naar de innerlijke beschaving, terug naar de natuur, terug naar het eikenbos vol liefde.

Ida Walm:
Maar Amber, is dat niet een beetje naïef.

Amber Correct:
Ook vanuit een naïef standpunt kun je de wereld opnieuw uitvinden en opnieuw inrichten...
Stilte. Waarom...waarom niet? Stilte.

Maaike Lief: *Voorzichtig*.
Ja, laten we bij onszelf beginnen.

Carla Bakker:
Snotverdorie, kinderen afschermen en iedereen terug naar zijn eigen kern, dat is toch een fantastisch begin?

Amber Correct:
Ja, de menselijke kern als uitgangspunt.

Maaike Lief: *Voorzichtig*.
De mens los van zijn kern is berekenend, dieren zijn veel rechtvaardiger.

Ida Walm:
Maar ons berekenend 'zijn' is juist ons allergrootste talent.

Maaike Lief:
En dat grote talent stuurt ons onherroepelijk naar het onvermijdelijke uitsterven van de mensheid.

Miriam Strak:
Dat betwijfel ik.

Ida Walm:
Zolang we durven na te denken is er hoop.

Carla Bakker:
Ik denk na.

Ida Walm:
Als de wereldbevolking op dezelfde manier doorgroeit als de afgelopen honderd jaar, heeft iedereen over zevenhonderd en vijftig jaar niet meer dan één vierkante meter ter beschikking.

Miriam Strak
Is dat zo?

Carla Bakker
Werkelijk?

Ida Walm:
Woestijn, Zuid- en Noordpool en de boreale bossen
meegerekend.

Carla Bakker: *Wanhopig zuchtend.*
We zijn met teveel!

Maaike Lief:
Dieren zijn rechtvaardiger.

Ida Walm:
Meen je dat nou echt?

Maaike Lief:
Jawel Ida.

Carla Bakker:
Ze meent het echt, Ida.

Ida Walm:
Sorry Maaike, dieren zijn willekeurig, de wereld is willekeurig.

Maaike Lief:
...ja...misschien, ja...

Ida Walm:
Mannetjes-ijsberen doden hun jong om het vrouwtje sneller te
kunnen neuken.

Miriam Strak:
Japanners leven zo dicht op elkaar dat ze het niet eens meer
met elkaar willen doen.

Maaike Lief:
Fantastisch toch, weg van ons dierlijk instinct.

Amber Correct:

Ja, en terug naar een eikenbos vol liefde.

Miriam Strak:

Terug naar de gemeenschap, naar de verantwoordelijkheid voor die gemeenschap, Facebook is allang aan het wegwijnen.

Ida Walm:

In achtenzestig verdiende de directeur van General Motors zesendertig keer zoveel als de gemiddelde arbeider, nu is dat negenhonderd keer zoveel. De economische achterstelling van de enorme meerderheid van de wereldbevolking vertaalt zich in slechte gezondheid, gemiste onderwijskansen, in depressies, alcoholisme, zwaarlijvigheid, goklust en criminaliteit. In de Verenigde Staten komt twintig procent van het nationaal inkomen bij één procent van de bevolking terecht. In 2008 pompt Amerika 700 miljard rond om het financiële systeem op de been te houden, in 2008 ontvangt de grootste verzekeraar ter wereld een kapitaal injectie van 85 miljard, 2009 de City groep ziet 345 miljard op haar huishoudboekje verschijnen, de Duitse hypotheekbank 92 miljard, het Europees noodfonds besteedt 750 miljard om de Euro te redden en dit is nog maar een fractie van al het geld dat verdampt of in verkeerde zakken terecht komt, en nu anno 2013 gaat er alsof er niets gebeurd is weer 68 procent van de winst die zakenbanken maken op aan bonussen.

Carla Bakker:

...zomaar, out of the box, als we de inrichting van de wereld nu eens overlaten aan een veel intelligenter buitenaards wezen...nee, out of the box...nee nou niet meteen in de aanval...dit is een denkoefeningetje...stel...dat er aan Super Aliëns bestonden...

Ida Walm:

...Carla kijken jullie bij de Carnegie Stichting naar science fiction...

Miriam Strak:

...stop nou even Ida..., dit is briljant, een wereldcomputer, een wereldcomputer, die de wereldvrede ontwerpt en haar met harde hand bewaakt...

Carla Bakker:

...ja...

Ida Walm:

...een wereldcomputer...?

Miriam Strak:

Laat de wereld geleid worden door een computerprogramma.

Carla Bakker:

...ja...

Ida Walm:

Maar dan geef je de macht over de wereld aan de programmeurs.

Carla Bakker:

...of aan super aliëns...

Miriam Strak: *Klimmend enthousiasme.*

Dan zijn de programmeurs, onafhankelijke rechtsgeleerden, duizend maal gescreend en volstrekt onpartijdig geronseld uit alle landen.

Ida Walm:

Maar dan geef je de macht over de wereld aan de ronselaars.

Miriam Strak:

Nee, nee, Ida serieus!

Ida Walm: *Twijfelachtig.*

Honderd onafhankelijke rechtsgeleerden programmeren een computer die de wereld regeert?

Miriam Strak: *Enthousiast*.

Een computer die alle grondstoffen eindelijk eens eerlijk verdeelt.

Maaïke Lief: *Enthousiast*.

En die aan alle bewoners op de aarde hun gelijkheid en hun respect teruggeeft.

Miriam Strak: *Enthousiast*.

Een gelijke rechtspraak over de hele wereld, dezelfde ziektekostenbijdrage, dezelfde AOW, dezelfde kinderbijslag, maar ook hetzelfde belastingstelsel.

Amber Correct: *Enthousiast*

Een nieuwe wereldeconomie gestuurd door een rechtvaardige computer.

Carla Bakker: *Enthousiast*.

Fantastisch.

Amber Correct:

Geniaal.

Ida Walm: *Enthousiast*.

Maar hoe hou je die rechtsgeleerden op het rechte pad, een flintertje corruptie en alles gaat schuiven. Ook screeners zijn om te kopen, sommige mensen zijn zo puissant rijk. Of de screeners die de screeners weer moeten screenen worden omgekocht, wie betaalt die bepaalt. *Begint enthousiast maar in tekst wint de teleurstelling het van haar geestdrift*. En dan moet iedereen bij de Wereldbank zijn geld inleveren. In Nederland hebben vier miljoen mensen een eigen huis, gezamenlijke waarde veertig miljard voor de Wereldbank. Bedoelen jullie onteigenen, iedereen op de wereld levert zijn huis in, hebben we dat al niet een keer eerder meegemaakt. Heeft het regime Stalin geen tweehonderd miljoen mensen vermoord? Dat ruimt wel lekker op.

Miriam Strak: *Wanhopig.*

Ja onteigenen, of zoiets, onze zelfzuchtigheid inperken, ons altruïsme ruimte geven, ja, nee, nee, maar dat de samenleving bijeengehouden wordt door relaties waarin een financieel gewin centraal staat is toch weerzinwekkend.

Ida Walm:

De Wereldbank maakt een nieuwe verdeling en iedereen op de aarde krijgt de volgende dag hetzelfde bedrag, natuurlijk staan de allerrijksten op aarde nu al in de rij.

Stilte. Ze waren er zo dichtbij.

Amber Correct:

Dus moet de mensheid maar stilletjes in een hoekje wegwijnen en wachten op zijn eigenste onvermijdelijke zelfdestructie.

Iedereen:

Nee.

Amber Correct:

De Chinese vlagdolfijn, is vorige week officieel bevestigd, is nu dus definitief uitgestorven.

Carla Bakker:

Ja en ondertussen proppen we onszelf iedere dag verder vol met de meest onnatuurlijke producten, de voedsel biotechnologie heeft ons eten zo drastisch veranderd dat we daardoor allerlei allergieën ontwikkelen en uiteindelijk is **dat** het doemscenario van de mensheid, uitgestorven door gemodificeerd voedsel.

Amber Correct:

Misschien is het jezelf belangeloos overgeven aan het leven wel de enige oplossing.

Maaike Lief:
...hoe bedoel je...?

Amber Correct:
...belangeloos en oorspronkelijk...

Mirjam Strak:
...misschien is ons verlangen naar oorspronkelijkheid wel het grootste struikelblok op weg naar ons Utopia...

Maaike Lief:
...hoe bedoel je...?

Ida Walm: *Verbijsterd.*
Oorspronkelijkheid?

Maaike Lief:
...maar...?

Ida Walm: *Hard.*
Zijn al onze ideeën over geluk, ethiek en esthetiek wel zo oorspronkelijk, zijn die niet gewoon van buitenaf er keihard in geïmplantéerd?

Maaike Lief:
...laten we het negeren...

Amber Correct:
Snotverdorie, het sluipt erin, hè, zonder dat we er erg in hebben sluipt het erin.

Ida Walm:
De hele marketing van het kapitalisme stuurt en manipuleert ons elke seconde van de dag naar een volstrekt voorgeprogrammeerd leven, als domme automaten in de volstreekte overtuiging dat al ons doen en laten oorspronkelijk, authentiek en origineel is, volgzzaam als slaven gehoorzamen we de door onszelf gecreëerde goddelijke p.r.-machine.

Carla Bakker: *Woedend.*

Maar stop even, ik zou nooit een schaamlipcorrectie laten uitvoeren.

Miriam Strak:

...dat zegt ook niemand...

Maaike Lief:

...honoreer alleen het positieve, weiger negatieve hostiliteit...

Amber Correct:

...ik blijf geloven in de oorspronkelijkheid van de mens, ten minste in die van de pasgeboren mens...

Carla Bakker:

...of een borstcorrectie...

Miriam Strak:

...dat zegt ook niemand...

Carla Bakker:

...ook al werd ik vroeger uitgescholden voor platborst indiaan...

Amber Correct:

...ik blijf geloven in de goedheid van de mens...

Maaike Lief:

...alleen constructieve gedachten, graag...

Ida Walm:

...nou een borstcorrectie, mooie volle dikke tieten...

Carla Bakker:

...nee...

Ida Walm:

...cup d, of een lekkere dubbele cup d...

Carla Bakker:
..gewoon een dikke vette nee...

Ida Walm:
...met tepelhoven als damstenen...

Carla Bakker:
...nee...

Ida Walm:
...en tepels als ijsraketjes...

Carla Bakker:
...nee...

Ida Walm:
...zwaar hangend in de kommen van twee zwartbehaarde met
eelt en zweet bedekte mannenhanden...

Carla Bakker:
...nee, dat zeg ik toch...

Maaike Lief:
...een levenslange constructieve concentratie, graag...

Carla Bakker:
...ik doe het gewoon niet...

Ida Walm:
...maar we leven al jaren in een maakbare wereld, Carla, who
cares...

Carla Bakker:
..of een botox-behandeling, ik begin er gewoon niet aan...

Miriam Strak:
...dat zegt ook niemand...

Amber Correct:

...en dat meditatie en een aaneenschakeling van transcendente ervaringen ons, daar geloof ik heilig in, naar een Utopia kan brengen...

Ida Walm:

...maar als je kind met een hazenlip op de wereld gezet wordt, met een gebit als een net door een F16 verwoest kerkhof, en dan ook nog met zo'n schattig mismaakt klompvoetje, Carla, wint dan je verlangen naar oorspronkelijkheid het van zijn of haar mismaakt en mislukt uiterlijk...

Carla Bakker:

...nee, natuurlijk niet, maar er zijn grenzen...

Maaike Lief:

...nee die zijn er juist niet...

Amber Correct:

..en wie bepaalt die grenzen dan...

Miriam Strak:

...wij, wij, wij gewone nuchtere vrouwen, wij, mensen die zulke kinderen op de wereld zetten...

Ida Walm:

...wij en natuurlijk de allesoverheersende smaak, die beheerst wordt door onze steeds geavanceerdere medische technieken, zes jaar geleden heb ik een bescheiden schaamlipcorrectie ondergaan, de oortjes van het olifantje Dombo waren heilig vergeleken met de mijne en sindsdien is mijn hele seksleven gerestyled en zodanig geüpgraded dat ik de eerste keer met suizende oren op mijn waterbed lag na te hijgen als een gewillig door de gymleraar onder handen genomen schoolmeisje...sindsdien tel ik ze...per beurt...per keer...per week...per maand...ik staffel...ik staffel mijn persoonlijke overwinning. *Genante stilte.*

Amber Correct: *Het voorgaande proberen te negeren.*

..iemand die spiritualisme in zijn leven toelaat is een rijker en evenwichtiger mens...

Miriam Strak: *Geschokt.*

...mijn hemel, wij gewone vrouwen tellen onze (*moet even slikken*) niet...!

Amber Correct:

..de hele klote wereld laat zich leiden door oppervlakkigheid en onverschillige willekeurigheid...

Miriam Strak:

...klaarkomen staffelen, als statussymbool...why? Waar ben jij mee bezig...

Ida Walm:

...vergeet het, mijn God, vergeet het...

Amber Correct:

...laat God erbuiten...

Ida Walm:

...het is maar seks, kind, waarom zo preuts...

Miriam Strak:

...echte seks vergt moed...

Ida Walm:

...echte seks, is er dan ook onechte seks...

Miriam Strak:

...ik bedoel de smakeloosheid van het, van internet afdruipe (*moet even slikken, bedoelt porno*) laat maar...

Carla Bakker:

...een wereld zonder uiterlijk, is dat niet een Utopia...

Amber Correct:

...in een documentaire over India vragen ze aan een oerlelijke vrouw, geen haar, geen wenkbrauwen, scheve neus, verwoest gebit en een door pokken zwaar verminkt lichaam, of ze zichzelf mooi vindt? 'Natuurlijk' sluit de tandeloze mond van de vrouw. 'Natuurlijk.' Lacht haar zwart kerkhof. 'Waarom niet, ik vind mezelf gewoon een super mooie vrouw.'

Maaïke Lief: *Gruwelijk, zucht.*

...ook lelijke mensen mogen neuken...

Amber Correct: *Hard.*

...in religies gaat het nooit om uiterlijk...

Ida Walm:

...en ook nooit over neuken...

Amber Correct:

...en daarom hebben we onze dierbare religies en de daaruit voortkomende rituelen ingeruild voor een verseksualiseerde samenleving, met een schrikbarende overdaad, en een veel te overgewaardeerde plek gecreëerd die seks mag innemen, wij kunnen ook heel tevreden zijn met een innige vriendschap, of een donatie aan een vluchtelingen kamp in Syrië, seksualisering ligt vooral bij reclamemakers, dat de mens als lustobject neergezet wordt zegt meer iets over onze commercie en reclamejongens, elke vorm van moraliteit zijn we kwijtgeraakt, alsjeblieft, mogen we terug naar de moraliteit, mogen we terug naar het ritueel...

Ida Walm:

...terug naar de kracht van de samenleving? Ondertussen moeten we ook een individu zijn en worstelen we ons lens met de ontelbare keuzes die elke dag opnieuw voor onze voeten geworpen worden...gestorven aan keuzestress...

Carla Bakker:

...een wereld zonder die alles overheersende buitenkant is dat geen Utopia...

Amber Correct:

...terug naar de kracht van de gemeenschap met zijn moraliteit en rituelen en misschien brengt ons collectief meditatief bewustzijn daarover ons wel vanzelf bij een Utopia...

Miriam Strak:

...volgens mij hebben we hier nu voor het eerst een belangrijk vertrekpunt...

Ida Walm:

...ik weet het niet...

Miriam Strak:

...maar ik weet het wel...wie schrijft?

Maaïke Lief: *Verbitterd.*

...ja...

Ida Walm: *Voorzichtig.*

...het klinkt zo benauwd, zo benepen, zo Dogvillerig... (*Film van Lars von Trier*)

Maaïke Lief:

...ja, maar...

Miriam Sterk: *Verslagen.*

...echte seks, verdomme, vergt moed...

Amber Correct: *Verslagen.*

...ja, net als echt leven moed vergt...

Carla Bakker: *Zucht, verslagen.*

...ja, echt durven te leven, in plaats van zomaar wat aan te klooiën...

Miriam Strak: *Wanhopig.*

...ja, in de kern van ons mens-zijn draait het toch steeds om dezelfde begrippen: liefde, medeleven, mededogen, saamhorigheid, verzoening en vergeving...

Ida Walm:

...opnieuw, ik heb er geen enkele moeite mee alle denkbare denkbarrières overboord te gooien...

Miriam Strak:

...maar Amber verwoordde straks een belangrijk schitterend uitgangspunt...

Ida Walm:

...ik weet het niet...

Miriam Strak:

...maar ik weet het wel, waar ik wel weer heel blij van word, het begin, Amber...?

Amber Correct: *(Bang voor Ida)*

..ja, ja, ik, ik ben het begin juist kwijt...ik ben de juiste formulering van dat uitgangspunt kwijt...

Miriam Strak:

...je verlangen naar het oerbos, je verlangen naar moraliteit, je verlangen naar het ritueel...

Ida Walm:

...jongens we lopen in kringetjes...we staan op de drempel van een heel nieuw tijdperk...

Miriam Strak:

...op de drempel...om een nieuwe wereld te scheppen...

Ida Walm:

...wie de wereld buiten God om schept, maakt van zichzelf een God...

Amber Correct:

Zullen we God er voor deze ene keer buiten houden, het gaat hier om een Utopia?

Ida Walm:

Op de drempel van een nieuwe tijd dus een door God verlaten Utopia!

Amber Correct:

Ida, laat God er buiten.

Maaike Lief:

Maar kan dat dan, Amber?

Ida Walm:

Is dat een vraag?

Maaike Lief: *Klein.*

Eventjes terug, alsjeblieft.

Ida Walm:

Niets is mij vreemd, elke gedachte mag immers gedacht worden.

Maaike Lief: *Klein.*

Eventjes terug, alsjeblieft.

Miriam Strak:

Bedoel je daarmee ook het immorele?

Ida Walm:

Vooraf het immorele.

Carla Bakker:
Markies de Sade's universum?

Ida Walm:
Verder, veel verder!

Amber Correct:
Denken zonder een limiet?

Ida Walm:
Omdat het ondenkbare en het immorele de schepping van een nieuwe wereldorde alleen maar dichterbij brengt. Als we nou een inwisselbaar onderdeel zijn van de blinde natuur, waarom maken we die mensheid dan zo belangrijk, laat alle metafysica en moraal achter je, de wereld als ding bestaat niet meer, we leven in een gefragmenteerde wereld, ieder in zijn eigen fragment van de werkelijkheid, voorbij het transcendentale, of misschien ligt het daar verborgen, in het transcendentale, nee, nee, nee, Amber, voorbij de klankschalen, ja, ja, ja, voorbij het vormeloze zelf, natuurlijk voorbij de klankschalen, de mens is het contact met de echte wereld allang verloren, omdat hij een beeld van de wereld creëert wat de media hem dag in dag uit voorschotelt, we zitten met miljoenen kopieën opgescheept, maar het origineel is kwijt, voorbij de spektakelmaatschappij, voorbij alle negativiteit die opgelost is in een wereld die schijnbaar haar voltooiing aan het naderen is en dan rest er ons alleen nog maar de fatale strategie tegen de raadselachtigheid der dingen, wij drijven stuurloos rond in de grenzeloze aanwezigheid van een enorm communicatie apparaat, 'we are connected', maar met wat, wij dobberen in een bijna gewelddadige stroom van informatie en deze lawine veegt elke scheiding tussen intimiteit en openbaarheid van tafel, voorbij die spektakelmaatschappij, waar alleen plaats is voor boodschappen die als lege codes circuleren in een systeem van betekenisloze ruil.

Miriam Strak:

Maar is het ondenkbare niet onze blinde vlek?

Carla Bakker:

En wie werpt er dan een licht op mijn blinde vlek?

Maaike Lief:

...een momentje alsjeblijft...?

Ida Walm:

Nee, nee, nee, dat wat we zoeken drijft als een diamant in het collectieve onderbewuste van zeven miljard mensen, wij zijn nog nooit zo rijk geweest, we zijn nog nooit zo welvarend geweest, we leven in een snorrende vrede en ondertussen woedt er een oorlog in ons, omdat we met man en macht zin aan ons leven willen geven, zeven miljard zingevingen, een collectieve zingeving, dan moet een Utopia toch voor het oprapen liggen, we zijn zo dichtbij. We verlangen naar een speelse diepgang, en tegelijkertijd mishandelen we onszelf de hele tijd met onze zoektocht naar die krankzinnige speelse diepgang, ons Utopia moet veel eenvoudiger te vinden zijn, het moet te maken hebben met ons collectieve onderbewustzijn, we zijn zo dichtbij, nog eventjes en het ontwerp ligt op tafel, wie schrijft? Op naar het Berliner Seminar.

Maaike Lief:

...een klein momentje, alsjeblijft...

Ida Walm

...nee geen klein momentje, alsjeblijft...

Maaike Lief:

...maar...

Ida Walm:

...ik zit in een flow, alsjeblijft, Maaike

Maaïke Lief: *Begrijpt er helemaal niets meer van.*
...maar...

Ida Walm:
...gun me dat nou even...

Miriam Strak:
...Maaïke, gun haar dat nou even...

Ida Walm: *Moedeloos.*
We moeten juist weg van die gemeenschap, weg van de massa, weg van de begrippen moraliteit en ritueel, weg van het ongevaarlijke welbehagen, wij zijn sneller, beter dan die lui in het Catshuis, kom nou toch, denk buiten het denkraam, daar ligt een oceaan aan oplossingen, daar...

Miriam Strak:
...maak je zin af...

Carla Bakker:
...filosofisch gezien oké, maar fysiek klap ik hier echt van dicht...hè...

Ida Walm:
...de meest fundamentele concepten uit de metafysica zijn identiteit en logisch nadenken, reageer alsjeblieft niet fysiek Carla, doe het niet, metafysisch, reageer metafysisch...

Miriam Strak:
...als we een eigen Utopia mogen ontwerpen...

Carla Bakker:
...als een oester...

Miriam Strak:
...moeten we eerst hardop durven uit te spreken, dat iedere mens volkomen gelijk is...maar dan ook echt gelijk...

Ida Walm:

...maar het gaat niet om het algemeen geluk van de kudde, op de groenige weide, dat laffe idealistische socialisme van jou heeft de laatste honderd jaar toch ook amper zoden aan de dijk gezet...

Miriam Strak:

...o, nee...

Ida Walm:

...kijk om je heen, zie de verweesde samenleving...

Miriam Strak:

...waarin wij op een correcte wijze proberen om te gaan met onze gehandicapte, met onze oudere, met onze werkeloze...

Ida Walm:

...ja, die netjes iedere maand hun hand...maar waar zijn de verlichte denkers, de grote filosofen, de grote kunstenaars, de grote dichters, de grote schrijvers...

Miriam Strak:

...maak je zin af...

Ida Walm:

...welke...

Miriam Strak:

...over die oceaan vol oplossingen...dat als je al denkend door je blinde vlek heen knalt er zich oceanen vol oplossingen aandienen...

Ida Walm:

...heb ik dat zo geformuleerd...

Amber Correct:

..dat maakt niet uit...

Ida Walm:
...je moet me niet verkeerd citeren...

Miriam Strak:
...dat maakt niet uit, maak je zin nou af...

Ida Walm:
...dat, voorafgaand aan het ontwerp, er een natuurlijke
slinkende wereldbevolking moet ontstaan, een natuurlijke...

Maaike Lief:
...ik snap het niet...

Carla Bakker:
...wat bedoelt ze...

Miriam Strak:
...een soort biologische linksdraaiende verantwoorde
Endlösung, geloof ik...Maaike...

Amber Correct: *Sissend in het Duits.*
...die vervloekte klote oorlog...

Ida Walm:
...dat is flauw...Miriam...dat is nogal flauw...

Maaike Lief:
...ja...?

Miriam Strak:
...het is oké, Maaike...

Ida Walm:
...nee, het is niet oké...

Maaike Lief:
...waarom niet, ik snap het niet meer...

Miriam Strak:

...omdat Ida refereert aan een periode waarin Europa ook zielsgraag droomde over een slinkende bevolking, ik geloof elf miljoen...

Ida Walm:

...nee, omdat jouw gedrag zo schrikbarend secundair...

Maaike Lief:

...omdat ik introvert ben...

Ida Walm:

...verander dat dan, verander dat teruggetrokken naar binnen gekeerde vrouwspersootje in een speels en naar buiten gekeerd vrouwmens...

Maaike Lief:

...en als ik dat nou eens niet kan...

Miriam Strak:

...jij bent lief, Maaike, verdomd lief...

Amber Correct:

...stop met dat geflirt, Miriam, stop daar nou eens mee...

Miriam Strak:

...ik flirt niet, Maaike 's ontwapende geest is aandoenlijk...wie wil er een ijsje...

Maaike Lief:

...een ijsje..?

Ida Walm:

...alsjeblijft, Miriam, achter die fraaie introversie schuilt niet alleen een woestijn vol ijdele verongelijkheid maar ook nog eens een verlammeende angst om het leven te leven...

Miriam Strak:

...wie? Een split of een raket? Echt denken vergt moed, echt leven vergt moed en echte seks vergt ook moed, maar een ijsje eten, daar heb je geen moed voor nodig? Neem er nou maar een, kan je niet kiezen? Keuzestress? Een mannelijk raketje? *Iedereen begint onhandig te lachen, behalve Ida.* Of een vrouwelijke splitje? *Nog een grotere hilariteit, zonder Ida.* Je bent lief, Maaïke, je bent een verdomd lief dophertje, vooral met zo'n raketje in je hand...

Ida Walm:

...we zijn hier niet om Maaïke's harde schijf te herprogrammeren, we hebben het over het creëren van een nieuwe wereldorde...

Miriam Strak: *Woedend, uit haar vel springend.*

...een Utopia, gebruik dat woord nou eens gewoon, Ida, **EEN UTOPIA**...het Berliner Seminar verwacht van ons een essay over **EEN UTOPIA**.

Ida Walm:

...Maaïke 's kinderlijke bijdrage werkt verstikkend en stop met me te corrigeren...

Amber Correct:

...ze versterkt juist je ideologie, Ida...

Ida Walm:

...ze verziekt mijn ideologie...
Stilte.

Maaïke Lief: *Klein.*

Mijn Utopia is een storm.

Ida Walm:

Ja, Maaïke wie wind zaait, zal storm oosten, **VOILA**.

Maaike Lief:

...nee, alsjeblieft, doe nou niet zo flauw. Mijn Utopia is een storm...

Ida Walm:

...een storm in een glas water...

Maaike Lief:

...nee, nee, nee, geen storm in een glas water, gewoon een storm...

Miriam Strak:

Ja, schat, blowing in the wind, met wapperende haren, lekker antroposofisch gillen tegen de wind, je weet wel, Marlon Brando en Maria Schneider in Last Tango in Paris, schreeuwend tegen een boven hun hoofd voortdenderende trein.

Ida Walm: .

En daar strandt 'expeditie op zoek naar een Utopia' voor de zoveelste keer op station ROMANTIEK.

Carla Bakker: *Woedend tegen Ida.*

Dat vind ik nou stuitend, Ida, je weet net zo goed als ik hoeveel sturing Maaike met haar zwijgen tijdens deze missie aanbrengt.

Maaike Lief: *Klein.*

Mag ik, Ida?

Ida Walm:

Nee, mevrouw storm in een glas water, jij mag even niet.

Maaike Lief:

...maar ik...

Ida maakt een beledigend gebaar.

Miriam Strak: *Scherp tegen Ida.*

...moet dat nu zo...

Ida Walm:

...macht is de kerosine van de lust, Miriam, als iedereen er maar van overtuigd is dat wanneer er straks een blauwdruk van een nieuw gecreëerde wereldorde op tafel ligt, er slechts vier briljante architecten aan haar wieg hebben gestaan.

VIER, GEEN VIJF...

Maaike Lief: *Huilend.*

...maar misschien...

Ida Walm:

...luister Maaike, ik zat ook diep verscholen in de donkerste krochten van mijn eigenste zielige meidenziel, een schraal verschrompeld ikkerde ikje...

...door een hel ging ik, Maaike, door een hel, waar een kakofonie van stemmen mijn leven verpestte en verlamde: dat ik niks kon, dat ik lelijk was, dat ik geen aanzien of respect had, een niksje, eigenaar van saaie, nooit bevredigende seks, aanhangsel van de humorloze Ted met zijn kinderpik koud als een bevroren garnaal, slap als een net ontdooide visstick...

...en heb ik niet mijn ontdooide visstick voorgoed achter me gelaten, heb ik niet gedaan waarvan ik mijn hele meidenleven al droomde: een bescheiden schaamlipcorrectie en daarna mannen, in alle soorten en maten, in, op of onder me, in portieken, op achterbanken, in stadsparken, in tuinen, op vliegvelden en dan de honderden plafonds van hotelkamers, de plafonnières, de lambriseringen, de schurende vloerbedekkingen als het bed te ver...

...mijn ogen hoeven maar te glinsteren en binnen een uur vermengt mijn lichaamssap zich met dat van een ander, en elke samensmelting brengt mij dichterbij mijn aller-diepste individueelste Utopia, mijn leven is een aaneenschakeling van

kreunend hijgend gillend genot, van zwiepend ontuchtig zaad,
slingerend tegen mijn borsten, mijn hals, mijn gehemelte, het
druipend gestolen zaad van de overspelige, de maagdelijke,
de verdwaalde, de ouderling, bevrijdend zaad, Maaike!
Wellust als leidraad...

Miriam Strak: *cynisch*.

...als gids in jouw hedonistisch Utopisch pretpark...

Stilte.

Amber Correct: *Woedend*.

Stop.

Stilte.

Miriam Strak: *Wanhopig*.

Waarmee moet ik stoppen?

Stilte.

Amber Correct: *Woedend*.

Omdat iedereen nu gewoon moet stoppen.

Stilte.

Miriam Strak: *Wanhopig*.

Waarom Amber? Waarom Ida, waarom moet ik de hele tijd uit
mijn comfort zone, waarom moet Maaike de hele tijd uit haar
comfort zone en waarom moeten wij allemaal voortdurend uit
onze comfort zones.

Amber Correct:

Ik ben uit mijn comfort zone, oké?

Carla Bakker:

Ik verdomme ook?

Miriam Strak:

En waarom Ida, waarom etaleer jij hier, terwijl we bezig zijn
een Utopie voor het Berliner seminar te ontwerpen,
ongevraagd jouw ranzige ongewassen puberseks.

Amber Correct:

We hebben geen zin in de wereld van Charlotte Roche.

Ida Walm:

Ik heb het niet over het protest tegen de hygiëne-gekte in die geïllustreerde damesblaadjes ...fantastisch boek overigens ...'Vochtige streken en Schootgebed'...lekker revolutionair... lekker schoppen...

Miriam Strak:

...het Berliner seminar verwacht een fatsoenlijk gedegen essay, geen schoenendozen vol stinkende damesstrings...

Carla Bakker:

Snotverdorie, een gedegen essay over ons gedachtegoed?

Ida Walm:

Omdat jullie allemaal verdomd goed weten dat het uiteindelijk om VRIJHEID draait.

Miriam Strak:

En waarom is die VRIJHEID dan zo belangrijk?

Amber Correct:

Ja Ida en door hoeveel tinten grijs moet Maaïke zich heen vreten, voordat ze zich in jouw buurt mag vertonen?

Ida Walm:

...het gaat over Goddelijke soevereiniteit...

Amber Correct:

Als jullie maar niet denken dat ik mijn God ga verloochenen?

Miriam Strak:

Amber je hoeft jouw God ook niet te verloochenen.

Ida Walm:

VRIJHEID.

Amber Correct:
O, nee?

Miriam Strak:
Omdat jouw God dat zelf al gedaan heeft.

Amber Correct:
O, ja?

Carla Bakker:
Johan Cruyff en Rudi van Danzig zijn voor mij God en Vrijheid.

Amber Correct:
Laten we God er buiten houden.

Carla Bakker:
Bach en Chopin zijn voor mij ook puntje, puntje, puntje en vrijheid.

Miriam Strak:
Hoe eenzaam is eigenlijk jouw aller-eigenste Utopia, Ida?

Ida Walm:
En hoe eenzaam is jouw aller-eigenste God, eenzaamheid is geen optie, snap dat nou, vrijheid is een optie.

Carla Bakker:
VRIJHEID?

Wanhopige kakofonie, die langzaam wegsterft. Ida Walm heeft een dialoog met Amber Correct en Miriam Strak met Carla Bakker. Maaïke Lief, roept af en toe:

Maaïke Lief:
Mijn Utopia is een storm.

Deze twee dialogen gaan door elkaar en hebben een evaluatief karakter.

1.

Ida Walm:

Ik vind dat, elke keer als we bij een mogelijk beginpunt aanlanden, er een ongelofelijke denkkrimp plaats vindt.

Amber Correct: *In het Duits.*

Vind je het gek als het woord Endlösung valt.

Ida Walm:

Dat woord is niet voorbij mijn lippen gekomen.

Amber Correct: *In het Duits.*

Maar jij begint over een drastische inkrimping van de wereldbevolking.

Ida Walm:

Ik weet ook wel dat dit een eventuele verwantschap met de Wannsee-conferentie uit 1942 oproept, natuurlijk weet ik dat, maar de ongelofelijke verkramping die dan plaats vindt, is absurd en frustrerend en wel degelijk een barrière die ons ontwerp nogal faliekant in de weg zit.

Amber Correct: *In het Duits.*

Wanneer je er Eichmann, Himmler en Heydrich bijhaalt schiet iedereen gelijk in de stress, dat is toch niet zo gek.

2.

Miriam Strak:

Waarom, als we de drie pijlers van een nieuw Utopia op tafel leggen, waarom blokkeert dan in vredesnaam iedereen.

Carla Bakker:

Omdat iedereen die drie pijlers associeert met appeltaart, met verzuiling en met die verstikkende bloemetjesshort uit de

jaren vijftig, moeder achter het aanrecht, vader zwijgend achter pijp en krant.

Miriam Strak:

Maar er was een gemeenschap en er was een verantwoordelijkheid voor die gemeenschap.

Carla Bakker:

Ja en die is weg, accepteer dat nou eens, het eikenbos van Amber, terug naar de natuur, voor je het weet sluipt het begrip Übermensch in je essay.

Amber Correct: *In het Duits*

Dat bedoel ik dat niet, Carla Bakker, ik heb de verheerlijking van de natuur nooit gelinkt met de idealen van het Derde Rijk.

Miriam Strak:

Maar waarom denkt Ida dan dat als we de begrippen traditie, moraliteit en ritueel achter ons laten, er vanzelf een Utopia geboren wordt.

Vanuit stilte.

Maaïke Lief:

Mijn utopie is een storm, een alles vernietigende storm, een verzengende Noordwesterstorm, beukend op de kust van de mensheid, zodat deze mensheid uiteindelijk eensgezind weet wat haar te doen staat, het bevrijden van de utopische staat, omdat deze kolkende gekmakende storm ons voortsleurt en maakt dat we elkaar zullen doodbijten, met bebloede kin onze vijanden zullen vernietigen, onze zonen en dochters zullen verslinden, onze papa's en mama's aan flarden zullen scheuren, onze ooms en tantes de hals zullen doorbijten, onze bewindslieden en gezagdragers zullen laten doodbloeden, onze priesters en dienaren zullen vierendelen, onze slaven en buitenlanders verkrachten om ze daarna in kille razernij open te rijten, open te scheuren, open te snijden en te besmeuren met hun eigen bloed om ze daarna te bedekken met hun eigen stinkende menselijke mensendrek.

Om wakker te worden in stille soberheid.

In het ruisen van het riet.
Onder een zacht wiegend bladerdek.
In een troostrijk landschap,
vol vergevingsgezindheid.

In het ruisen van de zee.
Met zijn onstuimige golven,
op een onschuldig strand,
vol onbaatzuchtigheid.

In een lied achter de golven,
over de mensen in onze dromen,
over de mensen in onze dromen
die niet langer meer mens hoeven te zijn.